

РЕШЕНИЕ

№ 11551

гр. София, 11.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3825** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба, подадена от Л. Д. С. от [населено място] чрез пълномощника му –адв.Е. П. – АК - Пловдив срещу отказ за издаване на препис от документи /преписка/ по издаване на удостоверение за данъчна оценка на наследствен недвижим имот по чл.264, ал.1 от ДОПК с изх.№ [ЕГН] от 12.07.2023 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на постановения отказ, поради неспазване на установената форма, липса на фактически и правни основания за издаването му и противоречие с материалния закон. По изложените аргументи се отправя искане към съда отказът да бъде отменен като незаконосъобразен, а административният орган да бъде задължен да извърши поисканата административна услуга. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител. В съда е депозирана писмена молба по хода и по същество на делото от пълномощника на жалбоподателя – адв.П..

Ответникът – директорът на дирекция „Местни данъци и такси“ при [община], не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.02.2024 г. Л. С. подал чрез Системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/ заявление с приложения за издаване на копия от документите /преписката/ по издаване на удостоверение за данъчна оценка по чл.264, ал.1 от ДОПК с изх.№ [ЕГН]/12.07.2023 г., издадена от Дирекция „Местни данъци и такси“, отдел „Регистрация и обслужване“ при [община] – съобщение с № 6371811/02.02.2024 г. Посоченото удостоверение за данъчна оценка било издадено на името на Л. Д. С. и било с предмет недвижим имот /апартамент/, еднолична негова собственост, придобит по наследство по закон. Същото било издадено въз основа на заявление, депозирано от негов пълномощник. Още на същия ден - 02.02.2024 г. чрез ССЕВ жалбоподателят получил съобщение с вх. № 6378049/02.02.2024 г. –отказ от регистрация на документ, със следния текст: „Исканата от Вас услуга може да бъде предоставена само с решение от съда“. По същество полученото съобщение обективирало изричен отказ от извършване на административна услуга по смисъла на §1, т.2, б“в“ от ДР на Закона за администрацията, поради което и С. подал жалба срещу същото, въз основа на която е било образувано адм.дело № 81/2024 г. по описа на Административен съд – Перник. С определение № 253/16.02.2024 г. делото е било изпратено по подсъдност на АССГ, който с определение № 3126/22.03.2024 г. е прекратил производството по делото и е изпратил същото на ВАС за произнасяне във връзка с повдигнатия спор за подсъдност. С Определение № 4621/15.04.2024 г., постановено по адм.дело № 3215/2024 г. ВАС, осмо отделение на основание чл.135, ал.3 от АПК е изпратил делото за разглеждане на АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, доколкото с обжалвания акт се засягат права и законни интереси на жалбоподателя, тъй като се отказва извършването на административна услуга и е депозирана в законоустановения срок.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Издаването на удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот е част от производствата по административно обслужване на данъчните субекти от общината по смисъла на чл.88, ал.1 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/. Отказът за издаване на документ от значение за признаване или упражняване на права и задължения е индивидуален административен акт съобразно чл.21, ал.3 от АПК. В § 8 от ПЗР на АПК изрично е указано, че уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и

съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, какъвто е и процесният случай, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. В Глава XII от ДОПК "Административно обслужване" е уредено такова производство - по извършване на административни услуги, като в чл.88, ал.1 от ДОПК е посочено, че обслужването по смисъла на тази глава се извършва чрез издаване на документи от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения. В чл.92, ал.1 и чл.95 от ДОПК са уредени специфични правила за оспорване по административен и съдебен ред на отказа за издаване на документ по реда на Глава XII.

Така според разпоредбата на чл.95, ал.3 от ДОПК жалба до съда може да се подаде, след като е изчерпана възможността или е изтекъл срокът за обжалване по административен ред, респ. обжалването по административен ред не е задължително. В случая отказът е съобщен на жалбоподателя на 02.02.2024 г., а жалбата е подадена в АС- Перник на 06.02.2024 г., в законоустановения срок.

Съгласно чл.7 от ДОПК органите по приходите притежават компетентност да издават административни актове в производствата, регламентирани в кодекса. Според чл.4, ал.1 и ал.3 от Закон за местните данъци и такси /ЗМДТ/ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като в производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. В чл.3, ал.1 от Приложение № 2 от ЗМДТ са посочени материално и териториално компетентните органи за определяне на данъчната оценка на недвижимите имоти и това са служителите на общинската администрация по местонахождение на имота. Предвид изложеното процесният отказ е издаден от материално и териториално компетентния административен орган.

В чл.3, ал.2 от Приложение № 2 към ЗМДТ е посочено, че удостоверение за данъчна оценка се издава за целите на облагането с данък върху наследствата и данък при придобиване на имущества, за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по ГПК, както и в други предвидени от закона случаи. Съгласно ал.1 на цитираната разпоредба данъчната оценка се определя от служителите на общинската администрация по местонахождение на имота в петдневен срок от подаване на искането, а ал.3 от същата разпоредба предвижда, че когато не е подадена декларация за облагане на имота с данък върху недвижимите имоти или са настъпили промени в декларираните характеристики, с искането се подава и декларация по образец. В настоящия случай жалбоподателят е подал искане за издаване на документ, в което е посочил, че моли да му бъде предоставено копие от цялата преписка, включително и попълненото и подписано искане, пълномощно, издадената данъчна оценка и др. по издаването на удостоверение за данъчна оценка по чл.264, ал.1 от ДОПК с изх.№ [ЕГН]/12.07.2023 г., издадена от Дирекция „Местни данъци и такси“, отдел „Регистрация и обслужване“ при [община].

Оспорваният в настоящото производство административен акт не отговаря на изискването за форма, тъй като не съдържа фактически и правни основания за издаването му, тоест същият не е мотивиран. Мотивите на акта са от съществено значение за неговата действителност, а наличието им е условие за извършване на последваща съдебна проверка на акта. Мотивите следва да кореспондират с посочената правна норма и с искането. Те следва да сочат и какви фактически констатации е направил административният орган при издаването на акта и въз основа

на какви доказателства. В случая отказът е обективиран в писмо с текст, че исканата услуга може да бъде предоставена само с решение от съда. Никакви мотиви в тази връзка не са изложени, липсва изричен диспозитив за отказ да се предоставят исканите копия на документи, като не са посочени и редът и сроковете за оспорването му. Налице е основание за отмяната на този отказ по чл.146, т.2 от АПК.

Тъй като не са изложени фактически и правни основания, въз основа на които административният орган е отказал предоставянето на исканите копия на документи, включително и цитираната данъчна оценка, се препятства упражняването на съдебен контрол. Твърдението, че исканата услуга може да бъде предоставена само с решение от съда не изпълнява изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения отказ, като постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по смисъла на чл.146, т.3 от АПК.

Оспореният отказ противоречи и на материалния закон. Изрично в чл.3, ал.2 от Приложение № 2 на ЗМДТ е посочено, че удостоверение за данъчна оценка се издава за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по Гражданския процесуален кодекс и в други предвидени от закона случаи. Жалбоподателят е поискал предоставяне на посочените документи във връзка с проучване на сделка с недвижимия имот.

Предвид изложеното процесният отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да се върне на органа за издаване на копия от поисканите документи.

При този изход на делото, право на разноски има жалбоподателят, чийто процесуален представител своевременно е поискал присъждането на такива в общ размер на 1161 лева, за които е представил списък и доказателства за извършеното им плащане. При липса на направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от ответната страна, съдът следва да присъди в полза на жалбоподателя пълния претендиран размер на разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, 29 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ за издаване на препис от документи /преписка/ по издаване на удостоверение за данъчна оценка на наследствен недвижим имот по чл.264, ал.1 от ДОПК с изх.№ [ЕГН] от 12.07.2023 г. на директор на Дирекция „Местни данъци и такси“, отдел „Регистрация и обслужване“ при [община].

На основание чл.96 от ДОПК ЗАДЪЛЖАВА директор на „Местни данъци и такси“, отдел „Регистрация и обслужване“ при [община] да издаде копия от исканите документи в 7-дневен дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Дирекция „Местни данъци и такси“, отдел „Регистрация и обслужване“ при [община] ДА ЗАПЛАТИ на Л. Д. С., ЕГН [ЕГН] сумата от 1161 /хиляда сто шестдесет и един/ лева, направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.97 от ДОПК.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: